

Тейпінг тест	14	55	45	40	41	5	12	22	44	38	44	40
Рівновага (проба Ромберга)	12	56	32	38	56	6	13	23	31	31	56	46

Аналіз отриманих даних щодо *сформованості рефлексивного компонента* засвідчив, що, після проведення експерименту 56,6% студентів ЕГ мали високий рівень розвитку рефлексивного компонента, студенти КГ показали 17,8%, на етапі констатувального експерименту було виявлено 3,5% студентів ЕГ та 2,2% КГ з високим рівнем сформованості рефлексивного компонента; 38,4% студентів ЕГ (було – 27,8%) та 34,6% студентів КГ (було – 28,6%) – середній рівень; 5,0% студентів ЕГ (було – 68,7%) та 47,6% студентів КГ (було – 69,2%) – низький. Порівняння отриманих нами експериментальних даних доводить, що кількість студентів на підсумковому етапі дослідження із високим та середнім рівнем сформованості рефлексивного компонента збільшилась. Про позитивну динаміку формування рефлексивного компонента ППФП майбутніх дизайнерів свідчить наявність студентів з високим рівнем розвитку рефлексивності після проведення експерименту.

Висновки. Результати експериментального дослідження підтвердили ефективність методики ППФП у майбутніх дизайнерів. Про це свідчать результати проведення педагогічного експерименту. Аналіз отриманих результатів засвідчує позитивну динаміку всіх компонентів у структурі даного феномена і відображає ефективність розробленої методики.

Перспективи подальших досліджень будуть спрямовані на вдосконалення професійно-прикладної фізичної підготовки, важливих психофізіологічних і психофізичних якостей майбутніх дизайнерів.

Література

- 1.Ирхин В.Н. Педагогическое сопровождение студентов в условиях здоровьесберегающего образовательного процесса в вузе / В.Н. Ирхин, И.В. Ирхина, О.А. Беседина // Физическая культура и здоровье. – 2010, №4 (29). – С. 37-39.
- 2.Коновалова И. А. Становление культуры здоровья студентов вуза физкультурно-спортивного профиля: автореф. дисс. на соискание учен. степени канд. пед. наук: спец.13.00.04 / И.А. Коновалова. – Челябинск, 2011. – 22 с.
- 3.Малахова Ж.В. Здоров'яформуючі технології в процесі фізичного виховання студентів спеціальних медичних груп: автореф. дисс. на соискание учен. степени канд. наук физ. воспитанию и спорту: спец. 24.00.02 / Ж.В. Малахова. – К., 2013. – 24 с.
- 4.Abar B. Promoting tobacco cessation utilizing pre-health professional students as research associates in the emergency department / B. Abar // Addictive Behaviors, 2015. – Vol. 40. – No 3. – P. 73-76.
- 5.Al-Hariri M.T. Utilization of internet by health colleges students at the University of Dammam / M.T. Al-Hariri, A.A. Al-Hattami // Journal of Taibah University Medical Sciences, 2015. – Vol. 10. – No 1. – P. 66-73.
- 6.Berger H. Mental health of students and its development between 1994 and 2012 / H. Berger // Mental Health & Prevention, 2015. – Vol. 3. – No 1-2. – P. 48-56.
- 7.Dolan E. An evaluation of online competencies in undergraduate health science students / E. Dolan, E. Hancock, A. Wareing // The Internet and Higher Education, 2015. – Vol. 24. – No 6. – P. 21-25.

Чеховська Л.

Львівський державний університет фізичної культури, м. Львів

СУЧАСНИЙ СТАН І ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ІНФРАСТРУКТУРИ МАСОВОГО СПОРТУ УКРАЇНИ

Сучасний стан системи масового спорту потребує створення умов населенню для занять оздоровчою руховою активністю. У статті подана інформація щодо сучасного стану і проблем розвитку інфраструктури масового спорту в Україні, яка спрямована на забезпечення рухової активності людей під час їх дозвілля для зміцнення здоров'я. Виявлено скорочення в останні роки кількості фізкультурно-оздоровчих і спортивних споруд під приводом недоцільності, економічної невигідності, продажу, використання не за призначенням. Наявна мережа фізкультурно-оздоровчих і спортивних споруд характеризується недостатньою кількістю і нерівномірним їх розташуванням по території України.

Ключові слова: інфраструктура, масовий спорт, забезпеченість закладами фізичної культури і спорту.

Любовь Чеховская Современное состояние и проблемы развития инфраструктуры массового спорта Украины. Современное состояние системы массового спорта требует создания условий населению для занятий оздоровительной двигательной активностью. В статье представлена информация о современном состоянии и проблемах развития инфраструктуры массового спорта в Украине, которая направлена на обеспечение двигательной активности людей во время их досуга для укрепления здоровья. Выявлено сокращение в последние годы количества физкультурно-оздоровительных и спортивных сооружений под предлогом нецелесообразности, экономической невыгодности, продажи, использования не по назначению. Имеющаяся сеть физкультурно-оздоровительных и спортивных сооружений характеризуется недостаточным количеством и неравномерным их расположением по территории Украины.

Ключевые слова: инфраструктура, массовый спорт, обеспеченность учреждениями физической культуры и спорта.

Liubov Chekhovska Current state and development's problems of mass sport's infrastructure in Ukraine. The current state of mass sport's system requires creating conditions for population for recreational physical activity's classes. Institutions of physical culture and sport help to organize recreational activities out-of-school and outwork time by providing appropriate services. The aim of research was to establish state of provision of physical culture and sport's institutions in Ukraine.

The methods of research: theoretical analysis and synthesis of scientific literature and global Internet information network, the method of comparison and matching, documentary method. The article presents information about current state and development's

problems of mass sport's infrastructure in Ukraine that is directed at providing people's physical activity during their leisure for health promotion. It is discovered reduction of number of fitness and sport buildings in recent years under the pretext of economic non-profitable, irrationality, sales, misusing. Current chain of fitness and sport buildings in Ukraine is characterized not only by insufficient but also their uneven location across the country.

The priority of further development of physical culture and sport in Ukraine is forming an extensive chain of modern sport buildings taking into account the requests of various social and professional groups of populations, their interests and level of sport fitness. This will allow increasing of Ukrainian mass sport's competitiveness.

Key words: infrastructure, mass sport, provision of physical culture and sport's institutions.

Постановки проблеми. Пріоритетом реалізації державної політики є впровадження в Україні європейських стандартів життя. Через складне соціально-економічне становище українського суспільства, погіршення стану здоров'я населення (зростання популярності малорухомого способу життя (захоплення комп'ютерними іграми, соціальними мережами, перегляд телепередач тощо), збільшення надмірних стресових навантажень, ін.), невідповідність вимогам сучасності та світовим стандартам ресурсного забезпечення сфери фізичної культури і спорту, відсутність сталих традицій та мотивації щодо масового спорту як важливого фактору фізичного та соціального благополуччя, відсутність спортивної інфраструктури, спроможної задовольнити потреби населення у щоденній руховій активності маємо те, що лише 3% населення мають достатній рівень оздоровчої рухової активності (не менше 4-5 занять на тиждень тривалістю одного заняття не менше 30 хвилин) [2,8]. Тому питання залучення населення України до оздоровчої рухової активності залишається актуальним.

Сучасний стан системи масового спорту потребує, в першу чергу, створення умов населенню для занять оздоровчою руховою активністю [2,6]. Організувати змістовне дозвілля у позашкільний та позаробочий час допомагають заклади фізичної культури і спорту шляхом надання відповідних послуг. Однак, незважаючи на нормативні вимоги щодо забезпечення потреб населення у руховій активності [5] тенденція скорочення фізкультурно-оздоровчих і спортивних споруд триває. Це відбувається під приводом недоцільності, економічної невивідності, продажу, використання не за призначенням.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Масовий спорт - діяльність суб'єктів сфери фізичної культури і спорту, спрямована на забезпечення рухової активності людей під час їх дозвілля для зміцнення здоров'я [3,7]. Кількість громадян України, які систематично займаються руховою активністю (12,1% від загальної чисельності населення), все ще значно відстає від аналогічного рівня західних країн (40-60%) [4]. Для більшої частини населення України різного віку характерна гіпокінезія [9], оскільки достатній рівень оздоровчої рухової активності має лише 3%, середній рівень - 6%, низький рівень - 33% населення [8]. Останнім часом в Україні спостерігається позитивна тенденція до зростання кількості осіб, які використовують різні види оздоровчої рухової активності. Саме тому, на нашу думку, слід зберегти наявну і формувати сучасну інфраструктуру спортивних споруд за місцем проживання, навчання, праці, у місцях масового відпочинку громадян та ін.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Робота виконується відповідно до наукової теми кафедри фітнесу та рекреації ЛДУФК «Технологія залучення населення до оздоровчої рухової активності» (протокол №8 засідання вченої ради ЛДУФК від 19.04.2016р.).

Мета роботи: встановити стан забезпеченості закладами фізичної культури і спорту населення України.

Методи дослідження: теоретичний аналіз та узагальнення наукової літератури, джерел та інформації світової мережі Інтернет, метод порівняння та зіставлення, документальний метод.

Результати дослідження та їх обговорення. Один із важливих напрямів державної політики спрямований на зміцнення і збереження здоров'я населення - розвиток масового спорту за місцем проживання та в місцях масового відпочинку [9]. Це розуміють всі цивілізовані країни і вкладають у нього величезні фінансові кошти. Будують різноманітні об'єкти і сприяють утворенню нових закладів спортивної інфраструктури. У кожній країні фінансування таких об'єктів є різним залежно від державного устрою [10,12]. Так, наприклад, у США до 30 асоціацій, спілок та об'єднань здійснюють управління масовим спортом. Створено до 15 тисяч центрів спорту і здоров'я, більше 30 тисяч фітнес-клубів і тренажерних залів, 60% населення займаються різними видами фізичних вправ [13,14]. США є країною із великим ринком фітнесу [11,13], має найбільшу кількість фітнес-клубів, порівняно із сумарною кількістю у країнах Європи (табл.1). Інформація таблиці також демонструє 10 найбільших фітнес-ринків зарубіжних країн, які акумулюють більше 80% фінансових обсягів світової фітнес-індустрії [14].

Таблиця 1

Найбільші ринки фітнес-індустрії в зарубіжних країнах

№	Країна	Кількість фітнес-клубів	Члени фітнес-клубів, млн.
1	США	30 500	50,2
2	Бразилія	24 000	7,0
3	Мексика	7 800	2,8
4	Німеччина	7 600	7,9
5	Південна Корея	6 800	4,0
6	Аргентина	6 600	2,3
7	Канада	6 200	5,6
8	Італія	6 000	4,2
9	Великобританія	5 900	7,6
10	Іспанія	4 600	6,4
	Всього	153 000	131,7

Розвиток масового спорту в Україні забезпечують різноманітні заклади фізичної культури і спорту. До них відносяться державні (спортивні клуби, спортивні школи, фізкультурно-оздоровчі заклади, центри фізичного здоров'я населення, центри фізичної культури і спорту інвалідів, ін.) та громадські (спортивні клуби, заклади фізкультурно-спортивних товариств, ін.), а також приватні установи (фітнес-клуби, фітнес-центри, тренажерні зали, ін.).

Для виконання мети дослідження нами проаналізовано статистичні звіти Міністерства молоді та спорту про наявну фізкультурно-спортивну інфраструктуру (з 01.01.2014 по 01.01.2016рр.), зроблено їх аналіз та порівняння (табл.2). Слід зазначити, що, кількість майже усіх видів спортивних споруд (окрім, майданчиків з тренажерним і нестандартним тренажерним обладнанням (+4%), плавальних басейнів відкритих та критих (відповідно по +13,6% та ін.) зменшилася.

Таблиця 2

Кількість закладів фізичної культури і спорту

№ з/п	Перелік спортивних споруд	Станом на 01.01.2014	Станом на 01.01.2015	Станом на 01.01.2016	+/-
1.	Спортивні споруди (усього)	106754	94062	93961	-12793
2.	Стадіони з трибунами на 1500 місць і більше	1102	980	974	-128
3.	Легкоатлетичні ядра, що не входять до складу стадіонів	270	234	241	-29
4.	Площинні спортивні споруди (усього)	65827	58901	59031	-6796
4.1.	у тому числі: майданчики з тренажерним і нестандартним тренажерним обладнанням	11655	11951	12115	+460
4.3.	тенісні корти	1372	1153	1127	-245
4.4.	футбольні поля	11658	10881	10851	-807
4.5.	інші майданчики	41142	34916	34938	-6204
5.	Із загальної кількості площинних спортивних споруд з синтетичним покриттям	1667	1518	1623	-44
6.	Приміщення для фізкультурно-оздоровчих занять (усього)	16394	13937	13823	-12189
6.1.	у тому числі: з тренажерним обладнанням	5791	4828	4756	-1035
7.	Спортзали площею не менше 162 м ²	17161	14823	14772	-2389
8.	Плавальні басейни (усього)	552	498	492	-60
8.1.	у тому числі: 50метрові	52	45	44	-8
8.2.	25 метрів	434	381	373	-61
8.3.	інші	66	72	75	+9
9.	Із загальної кількості плавальних басейнів (криті)	467	423	419	-48
9.1.	у тому числі: 50 - метрів	24	20	20	-4
9.2.	25 - метрів	398	352	345	-53
9.3.	інші	45	51	54	+9
10.	Стрілецькі тири на дистанцію не менше 25 метрів	5083	4345	4299	-784
11.	Стрілецькі стенди	13	11	10	-3
12.	Біатлонні стрільбища	6	6	6	0
13.	Велотреки (усього)	4	3	3	-1
14.	Кінноспортивні бази	61	50	48	-13
15.	Споруди зі штучним льодом	67	56	57	-10
15.1	з них: площею (30х61)	35	32	33	-2
15.2	Криті	60	48	44	-16
16.	Веслувально-спортивні бази	85	90	81	-4
17.	Веслувальні канали	2	3	2	0
18.	Водноспортивні бази	41	39	42	+1
19.	Трампліни лижні (усього)	24	25	25	+1
19.1	у тому числі: для фристайлу	5	6	6	+1
20.	Лижні бази на 100 пар лиж і більше	62	61	55	-7

Загалом, кількість спортивних споруд станом на початок 2016р. зменшилася на 0,2% порівняно з 2015р. і майже на 12% порівняно із 2014р. Такі негативні тенденції не сприяють виконанню завдань Національної стратегії та Концепції [6,8].

Аналізом наявності спортивних клубів на адміністративних територіях України конкретизовано згадані вище тенденції. Так, у семи областях: Вінницька (на 9%), Волинська (на 20%), Донецька (на 8%), Луганська (на 10%), Львівська (на 3%), Херсонська (на 9,6%), Хмельницька (на 0,8%) та м.Київ (на 6,5%) також зменшилася кількість клубів (табл. 3).

Таблиця 3

Кількість спортивних клубів та ДЮСШ в регіонах країни

№ з/п	Назва регіону	Загальна кількість клубів			ДЮСШ		
		01.2015	01.2016	+/-	01.2015	01.2016	+/-
1	Вінницька	66	60	-6	59	56	-3
2	Волинська	65	52	-13	38	37	-1
3	Дніпровська	494	509	15	105	94	-9
4	Донецька	398	366	-32	52	46	-6
5	Житомирська	74	78	4	48	45	-3
6	Закарпатська	157	158	1	31	31	0
7	Запорізька	102	103	1	50	50	0
8	Івано-Франківська	99	119	20	48	46	-2
9	Київська	147	149	2	62	58	-4
10	Кіровоградська	37	41	4	39	36	-3
11	Луганська	20	18	-2	23	22	-1
12	Львівська	1089	1057	-32	79	73	-6
13	Миколаївська	48	48	0	45	44	-1
14	Одеська	317	327	10	63	63	0
15	Полтавська	78	80	2	50	48	-2
16	Рівненська	129	132	3	43	41	-2
17	Сумська	109	113	4	54	48	-6
18	Тернопільська	62	62	0	34	33	-1
19	Харківська	190	207	17	84	70	-14
20	Херсонська	365	330	-35	39	38	-1
21	Хмельницька	487	483	-4	53	52	-1
22	Черкаська	54	58	4	44	42	-2
23	Чернівецька	9	11	2	35	35	0
24	Чернігівська	106	119	13	49	48	-1
25	м. Київ	291	272	-19	64	62	-2
Всього:		4 993	4 952	-41	1 291	1 218	-73

У деяких інших областях прослідковується позитивна динаміка збільшення кількості спортивних клубів (від 0,6% до 20 %), однак в цілому по Україні - наявна тенденція до зменшення їх кількості (на 41 клуб - 0,8%). Нормативом забезпеченості передбачено один заклад на 5 тис. населення (має бути 8547 одиниць), тобто наявна забезпеченість становить 57,9%.

Для гармонійного виховання, фізичного розвитку, повноцінного оздоровлення, змістовного відпочинку і дозвілля дітей та молоді, набуття навичок здорового способу життя працюють спортивні школи (згідно нормативу має функціонувати один заклад на 3000 дітей та молоді) [5]. Аналізуючи їх наявність бачимо, що у більшості областей та загалом в Україні відбулося скорочення їх кількості, порівняно із 2015р. на 73 школи (5,1%) (див.табл.3). Кількість шкіл зменшилася у Харківській (15,4%), Сумській (10,6%), Донецькій (10%), Дніпропетровській (9,2%) та Львівській (6,5%) областях. Кількість спортивних шкіл була збережена лише у 4 областях: Закарпатська, Запорізька, Одеська, Чернівецька. Загалом забезпеченість спортивними школами становить 96%.

В Україні, на жаль, постійно зростає кількість осіб із особливими потребами. З метою забезпечення їм належних умов для занять руховою активністю функціонує система закладів фізичної культури і спорту інвалідів "Інваспорт" [1]. На сьогодні до неї входять 25 регіональних, 3 міських і 4 районних центри, 21 ДЮСШ для інвалідів, 3 спеціалізованих ДЮСШ для інвалідів паралімпійського та дефлімпійського резерву, відкрито 5 відділень з видів спорту для інвалідів при ДЮСШ, а також існує 107 клубів фізкультурно-оздоровчої та спортивної спрямованості для людей з інвалідністю [4].

Владою встановлено завдання щодо створення нових міських центрів з урахуванням потреб та можливостей регіонів [1]. Забезпеченість закладами фізичної культури і спорту інвалідів повинно бути із розрахунку не менше одного центру на адміністративно-територіальну одиницю [5].

Однак, в Україні було створено тільки один місцевий центр - комунальний заклад «Рокитнівський районний центр з фізичної культури і спорту інвалідів «Інваспорт» (сmt. Рокитне, Рівненська область). Отже, за відсутністю умов на місцях неможливо вирішувати питання залучення людей з інвалідністю до рухової активності. В Україні у ДЮСШ для інвалідів і у відділеннях з видів спорту для інвалідів при ДЮСШ фізкультурно-спортивною роботою охоплено більше 5,0 тис. дітей-інвалідів (43,7% від загальної кількості інвалідів, що займаються всіма видами спорту).

Як відомо, з метою задоволення потреб населення у фізкультурно-спортивних послугах за місцем проживання та відпочинку в Україні почали створювати в усіх регіонах мережу закладів Всеукраїнського центру фізичного здоров'я населення «Спорт для всіх» (з 2003р.) (табл.4).

Таблиця 4

Кількісні показники мережі центрів фізичного здоров'я населення «Спорт для всіх» у 2013-2016рр. (одиниць)

Роки	Центри					Всього
	Обласні	Міські	Районні у містах	Районні	Селищні	
Всеукраїнський ЦФЗН «Спорт для всіх»						1
2013	25	154	6	73	25	283
2014	25	158	6	74	26	289
2015	23	127	3	44	25	222
2016	23	128	4	46	23	224

Станом на 01.01.2016р. мережа налічує 224 центри, з яких: 23 - обласних, 128 - міських, 4 - районних у містах, 46 - районних та 23 – селищних []. Однак, їх діяльність здійснюється в межах мінімального фінансування, відсутності повноцінного забезпечення кадрами та власної матеріально-технічної бази (окрім 41 центру). А це, на нашу думку, унеможливило охоплення великої кількості населення, якісне та ефективне його залучення до систематичної рухової активності.

Зазначена інформація також дозволяє визначити рівень забезпечення населення України центрами фізичного здоров'я населення «Спорт для всіх» на адміністративних територіях. Так, станом на 2013 р. кількість регіональних центрів (25) задовольняла відповідну потребу в них на 92,6%. Водночас із 454 міст країни центри створено у 154 містах, тобто рівень забезпеченості міськими центрами фізичного здоров'я населення становить лише 33%. Станом на 2016р. ситуація щодо забезпечення населення центрами фізичного здоров'я населення "Спорт для всіх" викликає занепокоєння (див. табл. 4). Так, кількість центрів із розрахунку на 10 адміністративно-територіальних одиниць складає лише одну одиницю у той час, як відповідно до нормативів [5] забезпечення повинно складати не менше одного центру на одну адміністративно-територіальну одиницю (район, місто, район у місті). До того ж, регіони України забезпечені центрами нерівномірно.

Вбачаємо необхідним, для вирішення проблеми фінансування й облаштування відповідних центрів, залучати, на засадах соціального партнерства, усі суб'єкти сфери фізичної культури і спорту із підтримкою соціально-відповідального бізнесу (наприклад, закладів фітнес-індустрії).

Розвитку інфраструктури фізкультурно-оздоровчої роботи за місцем роботи громадян повинні сприяти фізкультурно-спортивні товариства ("Динамо", "Колос", "Спартак", "Україна"), які згідно своїх статутів повинні організовувати фізкультурно-масову роботу у виробничій сфері. Однак, через об'єктивні та суб'єктивні причини ці завдання вони майже не виконують, перетворюючись на своєрідних посередників між бюджетом та спортивними школами. У цьому напрямі їхня діяльність, переважно, обмежується організацією проведення галузевих комплексних фізкультурно-спортивних заходів. Тому, сьогодні «виробничка» фізична культура реально переживає глибоку кризу – скорочується кількість фізкультурних об'єднань на виробництві (колективів, клубів, груп тощо). Нажаль, нами не знайдено інформації щодо кількості відповідних закладів. На нашу думку, державним органам спеціальної компетенції доцільно було б віднайти механізм активізації фізкультурно-оздоровчої роботи за місцем роботи громадян.

Станом на сьогодні величезною популярністю у населення користуються комерційні підприємства з надання фізкультурно-спортивних послуг (фітнес-центри, спортивні об'єднання громадян, акціонерні товариства та ін.). На початок 2016 року кількість таких клубів зменшилася та становить 10,2 тис. одиниць (2014 рік – 10,5 тис. од.) [4]. Позитивні тенденції щодо забезпечення населення спортивними клубами та фізкультурно-оздоровчими закладами спостерігаються у Львівській (1,8 тис. од.), Хмельницькій (733 од.), Сумській (571 од.), Житомирській (556 од.) та Рівненській (551 од.) областях [4]. Встановлено, що середній показник по країні – 2,4 заклади на 10 тис. населення, при тому, що норматив [5] забезпечення спортивними клубами та фізкультурно-оздоровчими закладами становить: 1заклад на 5 тис. населення.

Як свідчать оцінки аналітиків, за темпами розвитку фітнес-індустрія посідає друге місце в світі (після високих технологій), і хоча за кількістю пропозицій фізкультурно-оздоровчих послуг Україна істотно поступається США і країнам Європи, темпи розвитку вітчизняного фітнес-ринку стрімко зростають. Однак, існує проблема нерівномірності забезпечення населення фізкультурно-оздоровчими клубами.

Отож, загальне середнє значення показника рівня забезпеченості населення країни об'єктами спорту становить лише 22 споруди на 10 тис. населення. Найвищі показники виявлено у Миколаївській (37 од.), Волинській (33 од.), Кіровоградській (31 од.), Рівненській (30 од.) та Херсонській (29 од.) областях. Поступаються цим показникам Донецька (7 од.), Луганська 10 (9 од.) області, м. Київ (15 од.), Закарпатська (17 од.) та Одеська (21 од.) області. Проведений аналіз свідчить про недостатню забезпеченість населення спортивними об'єктами.

Перспективи подальших досліджень. Буде зосереджена увага на вивченні управлінської діяльності суб'єктів масового спорту, зокрема оздоровчого фітнесу .

Висновки

1. Питання залучення населення України до оздоровчої рухової активності залишається актуальним, оскільки достатній рівень оздоровчої рухової активності має лише 3% населення. Саме тому сучасний стан системи масового спорту потребує створення умов населенню для занять оздоровчою руховою активністю.
2. Розвиток масового спорту в Україні забезпечують різноманітні заклади фізичної культури і спорту. Аналіз статистичних документів дозволив встановити середній показник їхньої забезпеченості. Так встановлено забезпеченість: спортивними клубами на 57,9%, міськими центрами фізичного здоров'я населення «Спорт для всіх» на 28%, ДЮСШ на 96%, фітнес-клубами на 100% (середній показник по країні – 2,4 заклади на 10 тис. населення).
3. Сформована в Україні мережа фізкультурно-оздоровчих і спортивних споруд характеризується не тільки недостатньою кількістю, а й нерівномірним їх розташуванням по території країни.

4. Пріоритетом подальшого розвитку фізичної культури і спорту в Україні є формування розгалуженої мережі сучасних спортивних споруд з урахуванням запитів різних соціальних, професійних груп населення, їх інтересів та рівня спортивної підготовленості. Це дозволить підвищити конкурентоспроможність суб'єктів українського масового спорту.

5. Для проведення реформ у сфері фізичної культури і спорту з метою приведення її у відповідність до європейських вимог і стандартів необхідно поєднання зусиль органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, інститутів громадянського суспільства із суб'єктами бізнесу.

Література

1. Деякі питання центрів з фізичної культури і спорту інвалідів "Інваспорт": постанова Кабінету Міністрів України [від 20.07.2011 р.], № 766. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/766-2011-p> (дата перегляду 11.01.2017р.)
2. Дутчак М. В. Теоретико-методологічні засади формування системи спорту для всіх в Україні: автореф. дис... д-ра наук з фіз. виховання і спорту: [спец] 24.00.02 / Дутчак Мирослав Васильович; Нац. ун-т фіз. виховання і спорту України. – Київ, 2009. – 39 с.
3. Жданова О. Управління сферою фізичного виховання і спорту: навч. посіб. / О.Жданова, Л.Чеховська. – Дрогобич: Коло, 2009. – 224 с.
4. Лист Комітету з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму Верховної Ради України від 05.02.2016 № 04-33/03-145. – Режим доступу: http://www.meduniv.lviv.ua/uploads/repository/fizreabilit/07.%20Normativno_pravovi_actu/Informmaterial%20Parlam%20cluhan%2023.03.pdf (дата перегляду 11.01.2017р.)
5. Про затвердження Державного соціального стандарту у сфері фізичної культури і спорту: наказ Міністерства молоді та спорту [28.03.2013]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/z0559-13> (дата перегляду 11.01.2017р.)
6. Про схвалення Концепції Державної цільової соціальної програми розвитку фізичної культури і спорту на період до 2020 року: розпорядження Кабінету Міністрів України [від 9.12.2015 р.] № 1320-р. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1320-2015-p> (дата перегляду 11.01.2017р.)
7. Про фізичну культуру і спорт: Закон України [від 24.12.1993]. – Київ: [б.в.], 1993. – 22 с.
8. Про Національну стратегію з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року "Рухова активність - здоровий спосіб життя - здорова нація": указ Президента України від 09.02.2016 №42/2016
9. Фізична рекреація: навч. посіб. для студентів вищих навчальних закладів фізичного виховання і спорту / Приступа Є., Жданова О., Линець М., Чеховська Л. [та ін.]; за ред. Є. Приступи. – Дрогобич: Коло, 2010. – С.4-56
10. Physical activity and health in Europe: evidence for action / ed. by N. Cavill, S. Kahlmeier, F. Racioppi. – Copenhagen: WHO, 2006. – 40 p.
11. Sharkey B. Fitness and Health / B. Sharkey. - Champaign, IL: Human Kinetics, 2002. – 240 p.
12. Tharrett S. Fitness management: a comprehensive resource for developing, leading, managing, and operating a successful health/fitness club / S. Tharrett, J. Peterson – 2nd ed.. – Monterey: Healthy Learning, 2008. – 580 p.
13. Weede T. Start your own personal training business: your step-by-step guide to success / T.Weede. – 2nd. ed. – [USA]: Entrepreneur Press, 2008. - 162 p.
14. <http://fitseven.ru/fit-lifestyle/motivatsia/mirovoy-rynok-fitnessa> дата звернення 11.01.2017 (дата перегляду 11.01.2017р.)

Чижасє П.І., Ніколаєв В.А.

Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова, м. Київ

ВПЛИВ ЗАНЯТЬ ВІЛЬНОЮ БОРТЬБОЮ НА ФІЗІОЛОГІЧНІ ПОКАЗНИКИ ДІТЕЙ ВІКОМ 10-13 РОКІВ

У статті розглядаються особливості фізіологічного розвитку дітей 10-13 річного віку які займаються в секції з вільної боротьби та школярів які займаються за загальною шкільною програмою та визначається динаміка змін.

Ключові слова: борці, діти, школярі, вільна боротьба, фізіологічний стан, фізіологічний розвиток., борці вільного стилю.

Чижасє П.И, Николаев В.А. Влияние занятий вольной борьбой на физиологические показатели детей 10-13 лет.

В статье рассматриваются особенности физиологического развития детей 10-13 летнего возраста занимающихся в секции по вольной борьбе и школьников занимающихся в общей школьной программой, и определяется динамика изменений.

Ключевые слова: борцы, дети, школьники, вольная борьба, физиологическое состояние, физиологическое развитие. борцы вольного стиля.

Chizhayev P.I, Nikolayev V.A. Influence of training in freestyle wrestling at physiological rates for children 10-13 years.

The article discusses the features of the physiological development of children 10-13 years of age engaged in the section Wrestling and students involved in the general curriculum and to determine the dynamics of change.

With age, the children engaged in wrestling, increase muscle strength was higher than the rate of increase in muscle mass, and the same trend continued in the group of students not involved in the fight. The differences between the first and second groups are concentrated in the level of growth and strength-to-body weight. In the first case, this ratio allows you to have a pronounced advantage in the level of development of force. So classes in freestyle wrestling in 10-13 years can significantly increase the strength potential students.

We have found that practicing freestyle wrestling have a stimulating effect on the acceleration of physical development of schoolchildren. This is evident from the high level of growth in OGK and VC.

The nature of changes in body length in all cases was identical and answer the age peculiarities of pupils organism, leads to the